

Ferrar. in forma seq. n. 2. vers. audeat. Maluer. in pract. rubric. de seques. s. item creditor. Rebuff. de liter. oblig. art. 6. gl. 3. n. 64. Gallef. ad for. Came. p. 2. q. 3. ad 4. p. Camer. oblig. n. 3. & 4. Guid. Pap. dec. 119. Ciof. conf. 63. n. 1. vol. 2. Cancr. variar. resol. 2. c. 4. a. n. 19.

Quod limita, si debitoris opera & fraude dictum sequestrum sit appositum. Cavc. ibi n. 23. post alios addit. ad Guid. Pap. dec. 210. secund. B. Natta conf. 233. Caroc. de seques. q. 3. q. 10. n. 4. Roma. in l. si. ff. qui satisd. cogan. & an creditor debito sequestrato possit agere contra fideiussorem, pulchre Hieron. Gratum conf. 28. per totum vol. 1. Canc. supra n. 46.

253 Hinc etiam quaeritur, an depositarius reddens depositum, de mandato iudicis liberetur, licet pars cuius est non vocet, iudexque jubeat reddi alteri; an & quas diligentias facere teneatur, & an debeat appellare, vide Greg. Lopez in l. 3. tit. 3. p. 5. gl. 1. ubi late post Bald. in l. si. C. de bon. auth. jud. pos. per text. illum, idem Greg. in l. 4. tit. 14. p. 5. verb. mandam, ubi agit etiam an debeat appellare, & post eundem Greg. idem tractat, Azev. in l. 13. tit. 9. nova recop. fol. 357. Don. Joan. del Castillo quotid. controvers. l. 3. c. 59. sub n. 40. vers. Greg. Lop. & vers. Alphonf. Azev. f. 594. a tergo, & saltem hoc casu requiri appellationem interponendam ab ipso depositario, si alteri quam ei, qui depositum reddi, iudex decernat, tenet Azev. in rubr. tit. 12. l. 4. n. 11. f. 376.

254 Et an debitor, cui iustus est a iudice, ne solvat suo creditori, vel quando per iussum iudicis iubentis, ut alteri quam suo creditori solvat, debeat appellare, & contradicere, & an debeat uti omni diligentia, ne debitum exigatur ob eo, vide latissime Afflict. dec. 328 per totum, & utilis dec. 150. ex n. 8 & seq. & n. 17. & seq. usque ad fi. dec. B. & Cast. in l. creditor, ff. de solutio. Rom. conf. 87. Alex. conf. 15. in fi. l. 2. Bald. in l. falsus, C. de fart. & conf. 485. viso instrum. l. 4. Ill. in conf. 26. l. 3. Aret. in conf. 35. Raphael Cuma. conf. 185. Carol. Ruin. conf. 147. n. 19. l. 1. & in conf. 167. & in conf. 171. l. 4. A vend. in diction. verb. fuerca. Mart. Ant. de Mor. 1. p. n. 27. Grat. conf. 127. l. 1. Guid. Pap. dec. 340. non debet. Marfil. in rubr. de fideiussor. n. 186. Did. Perez in l. 3. tit. 10. l. 4. ord. q. 15. colum. 1144. Menoch. de arbit. l. 2. cas. 137. qui multa in proposito tradit, & ipse Menoch. in conf. 68 per tot. l. 1. Urfill. in addit. ad Afflict. d. dec. 150. n. 6. & d. dec. 328. n. 1. Ant. Gabr. som. concl. l. 3. tit. de solutio. concl. 11. Rebuff. in tract. de lit. oblig. to. 1. art. gl. 3. n. 64. Rot. Genuens. dec. 33. n. per tot. Hip. Rim. conf. 506. n. 29. & 30. l. 5. latissime Carol. de Grass. in tract. de exceptionib. except. 25. ex n. 29. cum multis seqq. Ant. Thelaur. forens. l. 2. q. 54. per tot. Borgn. Cavalca. dec. 20. n. 21. p. 2. Jacob. Cancr. var. resol. p. 2. c. 4. de seques. & em. n. 19. & seq. Anton. Fab. ad tit. C. de solut. diffinit. 9. fol. 1057. Sera. privil. jur. priv. 47. ex n. 10. cum seqq. Parlad. l. 2. rerum quotid. c. fin. p. 5. p. 17. n. 8. & 9. Jo. Petr. Fontan. in som. de pactis nuptial. claus. 3. gl. 2. ex n. 42. usque ad n. 49. f. 15. Ant. Gama dec. 285. Guttier. pract. quast. l. 1. q. 113. per totum, ubi allegat ad hanc quaestionem, text. in l. ait Prator. §. pernit, ff. de quast. & aliorum Doctorum dicta referens, nihil tamen resolvens, late prosequitur Domin. Joan. del Castillo. quotid. comrov. juris, l. 4. c. 59. a num. 29.

255 Et quod teneatur antequam solvat, omnem adhibere diligentiam ne solvat alteri quam creditori, & quod illi teneatur denunciare debitor, probant post Crav. Men. ubi proxime l. 2. cas. 137. n. 16. Petr. Surd. conf. 345. n. 5. & 6. l. ubi alios allegat, late Joan. Guttier. pract. l. 1. d. q. 113. a n. 4. & n. 15. eodem, l. 1. q. 81. ex n. 10. usque ad 17. Castill. ubi proxime sub d. n. 40. in pluribus versiculis, Parlad. ubi supra.

Et quod quando debitor fuit in mora, solvendi suo

creditori, non liberetur per resistentiam & contradictionem sequestri, quia tunc illa mora preponderat, tenet Menoch. de arbit. l. 2. cas. 137. a. n. 24. Castill. 155 sub d. n. 50. vers. Jacob. Menoch. tenet etiam Fontanel. de pactis nuptial. claus. 3. gl. 2. ex n. 42. f. 15. usque ad n. 49. Affl. dec. 150. Rota Genuens. dec. 61. n. 6. & 9. Borgn. Caval. dec. 25. n. 1. p. 2. Cancr. var. resol. 2. p. c. 4. n. 24. Guttier. in d. q. 113. n. 3. ubi scribit debitorem, cui aute moram fit sequestrum, teneri resistere, & facere, quidquid ei sit possibile, ne fieret dictum sequestrum, & factum revocaretur; qui alias, si sponte solvit, cui iudex iussit, vel agnovit dictum sequestrum, non liberatur, per d. l. ait Prator. 4. pernititur, ff. de minor. sequitur D. Joan. de Cast. supra vers. denique & ultimo loco.

Et quod debitor liberetur si solvat iudici, aut appalitori exequenti, factam solutionem legitimam reputari, & debitorem liberare, tenet Parlad. lib. 2. rer. quotid. c. final. p. 5. p. 17. n. 10. quem sequitur Castell. ubi proxime d. c. 59. sub n. 40. vers. Joan. Parlad. in fi. f. 595. circa quod dicit Rebuf. in tr. de sent. execut. art. 7. gl. 15. n. 7. quod si executor fuerit datus ad vendendum & pretium recipiendum (quod tamen est periculosum, dicit ille) si is vendiderit, & pretium receperit, liberabitur emptor, quia legitime solvit, parendo mandato iudicis, sed executor tenebitur domino, cujus bona sunt vendita; allegat Bal. in l. 3. §. si executor, ff. de negotiis gestis, argum. l. stipul. sum mihi §. I. ff. de solut. melius facit l. si ob causam, de evict. qui Rebuff. in apparitione videtur ex iis requirere mandatum iudicis ad recipiendum pretium, quod pro nunc non examinam.

Circa hanc materiam notandum erit, quod evicta re in solutum data pro debito pecuniario, sive per adjudicationem iudicis, sive partis, non agitur ex actione primava competenti ex primo contractu, quia ipsa extincta fuit, & sublata, sed tantum ex actione utili empto. P. Surd. dec. 266. n. 1. cum seqq. & dec. 113. n. 3. & conf. 145. n. 29. & 21. cum seqq. & supra lib. 1. post Tiraquell. & plures quos allegat Gratia. discept. foren. cap. 3. ex n. 14. usque ad n. 23. late Fabius de Anne in conf. 35. & in conf. 90. Mastrull. dec. 120. Doctor Felicia. de Solis in appendice ad comment. de sensib. 2. tom. 2. cap. 5. n. 16. f. 301. D. Joan. de Castill. quotid. comrov. jur. lib. 4. cap. 59. a n. 51. cum seqq. qui etiam probant, utile esse, quia hoc casu priores fideiussores, & pignora liberantur, quia late de materia tractant, quando evicta re, & semel extincta actio liberentur priores fideiussores, de quo plurimi citati ab eodem Castell. ibi.

Tamen cautela erit, ut creditor periculum hoc effugiat, ut sibi prospiciat protestatione, quod rea evicta sibi remaneat integra, & illa actio primava, quia tunc ex ea protestatione conservat illam, & re evicta poterit expediri adversus fideiussores, & tertios pignorum, & hypothecarum possessores probant Solis, Grati. & alii citati per Castell. n. 54. ex Cepola, cautel. 123. qui late hanc materiam post alios prosequitur videndus.

Uterius animadvertendum erit, quod creditor evictionem pignoris venditi non debet regulariter, probant l. 1. & 2. C. credit. evictionem pignoris non debere, l. si. tit. 13. p. 5. dummodo concurrant requisita ab eisdem iuribus, & Doctoribus desiderata, que tradit Gregor. Lopez in l. si. tit. 13. p. 5. gloss. 1. deduxerunt quoque, atque exornarunt Doctores communiter ad d. tit. C. creditorem evictionem pignoris non debere, ubi eleganter Jacob. Cujacius, & Hug. Donel. videndi omnino, Signorol. in conf. 90. n. 26. Silvan in conf. 101. Ducen. reg. 169. Plot. in l. si quando n. 468. C. unde v. Decius in conf. 449 n. 37. & 38. Franc. Mor. q. 92. p. 2. Vincent. de Franc. de n. 239. p. 2. Franc. Viv. dec. 24.

152 p. 1. Fabius de Anna in conf. 37. & in conf. 90. n. 12. & seqq. Peregr. de fideicom. 35 n. 19. & dec. 31. n. 5. Seteph. Grat. dec. 175. ex n. 1. Ozasc. in conf. 33. Arism. Tapat. variar. l. 2. tit. creditorem evictionem pignoris non debere, fol. 239. Magon. dec. 32. Rota Flor. Pater Lud. Molin. t. 2. de iust. & iur. tr. 2. disp. 538. ex vers. superest explicemus fol. 1825 in fi. & 1826. & vide etiam fol. 1827. Fulv. Pac. in tract. de empt. & vend. n. 254. fol. mihi 244. J. Baptist. de ratione quora, q. 14. n. 6. Alex. Trentacinq. var. l. 3. tit. de empt. & vend. resol. 17. fol. 278. Card. D.omin. Tusc. pract. concl. jur. tom. 2. lit. E. concl. 359. fol. 286. Ant. Faber. de error. pragmat. decad. 10. error. 5. & melius error. 10. ubi vide omnino & ad d. tit. C. creditorem evictionem pignoris non debere, de fin. 1. & tribus seqq. ex 1085. D. J. del Castillo lo quotid. controver. l. 4. c. 42. num. 68 cum seqq. pignoris venditionem legitime factam per creditorem non impedit per appellationem debitoris, dixi supra 3 p. c. 6. n. 33.

165 Unum tamen advertit Ant. Faber. de error. pragmat. decad. 1. lib. 1. error. 10. fol. 26. ubi dicit, titulum C. creditorem evictionem pignoris, non pertinere ad hunc casum, quo venditio fiet per iudicem urgente creditore, sed ad eum potius, quo venditio facta sit per creditorem ipsum iure creditoris, & sic quod pragmatici passim abutuntur eo titulo, ut probent 166 dicitur, etis pignoribus autoritate iudiciali, postalante creditore, si ea pignora postea evincantur, creditorem de evictione non teneri, si non fuerit in dolo, interveniente autem dolo teneri, sed decipi manifeste, ea ratione, quod cum venditio sit autoritate iudicis, quasi nomine debitoris, ut creditori solutionem urgenti satisfiat, ab ipso debitore facta intelligatur, quandoquidem factum iudicis est factum partis, l. 1. & 2. C. si in caus. jud. pig. capt. fit, apparet alium quam debitorem, de evictione teneri non posse l. si ob causam, 13. C. de evictio. quod latissime examinat Castell. ubi proxime d. cap. 42. sub n. 71. n. 110.

168 Queri etiam potest, ad mei instantiam iudex arrestavit, seu sequestravit mulam, quam quidam debitor forensis in hospio habebat, probat ille debitor, praefatam mulam suam non esse, sed se conductam habere, an sequestrum sit relaxandum & revocandum? Respondetur, quod sic, Rebuff. in conf. Regis tit. de lit. oblig. art. 6. gl. 3. n. 51. Jacob. Cancr. var. resol. 2. p. 4. n. 28. Erratio est, quia sequestrum in re aliena factum non valet, sed debet fieri in propriis bonis, ut affirmat Alex. conf. 6. num. 1. vol. 4. Cancr. loc. cit. Caroc. de sequestro, p. 3. q. 8 n. 1. & Borgn. Cavalca. dec. 3. n. 35. p. 1. tamen in dubio ejus praesumitur, apud quem reperitur, ut post alios Cancr. ubi proxime n. 29. & n. seq. quod in iuste hoc sequestrum petit, tenetur parti ad interesse, quem vide post alios.

169 Quid si plura sequestra fuerint apposita in aliquibus bonis, an prius aliis praferatur? Et dicendum est, quod non, quia sequestratio secundi creditoris nullum praedictum potest generare priori creditori habenti prius rem hypothecaram, juxta l. creditor, ff. qui potior. in pig. habeant, & in terminis ita pulchre dicit Joan. Bologn. conf. 30. n. 7. Jacob. Cancr. variar. res. 1. p. cap. 4. num. 36.

170 Notandum est insuper, ut res per iudicem sequestrata, seu de ejus mandato in causa executionis capta non possit a debitore vendi, ac ideo venditionem esse nullam. Guido Pap. dec. 210. & B. de alim. num. 44. Cancr. ubi proxime n. 43. ubi post Rebuffum, & Guid. Pap. quod pro alimentis poterit alienari iudicis permissione.

171 Et pro hujus cap. materiae complemento illud annotare poteris, quod exceptio litis pendente in executivis locum non habeat, Gemina. in rubr. de eo qui mittit in poss. causa rei serv. in 6. ff. in conf. 9. n. 2. vol. 2.

Gargiar. parvo. 100 num. 14. Cavalca, dec. 7. n. 15. p. 1. Beccius conf. 16. n. 3. Beroi conf. 85 v. 1. Nevisa conf. 4. in fi. Grat. discept. 118. Lanc. Rober. de attent. 1 p. c. 4. l. 2. n. 50. & 76 Capic. dec. 33. n. 3. Flam. Carrar. dec. 2. n. 9. 14. Ant. Gabr. tit. de iudiciis, concl. 1. n. 31. Anguil. conf. 251. Marius Giurba dec. 100. n. 16.

Ac insuper si via ordinaria actor cepit agere, viam illam relinquere non potest agendo executive, ex glos. in l. proinde, §. notandum, ff. ad legem Aquil. Guttier. l. 3. pract. q. 39. Sigism. Scacia de iudiciis l. 1. c. 62. n. 33. de appel. q. 17. l. 9. n. 45. Gratian. discept. 118. a n. 43. cum seqq. Azved. in l. 1. n. 144. tit. 2. l. 4. recop. Doctor. Felicia. de censibus, l. 3. c. 2. n. 9. Burgos de Baz conf. 39. 173 n. 24. Molin. de primogen. additio, ad si operis postis ad c. 13. n. 3. l. 3. Giurba. dec. 100. n. 53 & dec. 74. n. 11. nisi cum viam ordinariam intenterit, protestetur creditor, quod via executiva praedicta nolit, Giurba, Molina, Paz, Azved. & alii citati probant.

Et an exceptio rei iudicata obtenta contra receptatores reddituum, dictos, recaudadores de rentas, quibus principaliter res non interest, obiter domino cuius sunt redditus, vide post Plotum conf. 21. & Mandelum de Alba. conf. 249. n. 15. & 17. vol. 2. Baptista Costa de facti sententia & ignorant. inspeccione 50. n. 6 qui negativè resolvit.

Et insuper, exceptiones calem obstant cessionario, quae obstant cedenti. Hier. Gabriel. conf. 20. n. 7. tom. 7. quod & idem dicimus de intruso lite pendente, qui eandem habet exceptiones, quae etiam principali nominato in sententia conceduntur a iure contra executionem, quando scilicet sententiam non impugnant. Hieron. Gabriel post alios conf. 52. n. 13. tom. 1.

CAPUT VIII.

An & quibus casibus ab executeore procedente dum exequitur personas in executorialibus minimè nominatas, nec virtualiter comprehensas; appellationi interposita non deferens, vim faciat, & quales ii sint casus, specificè monstratur.

SUMMARIUM.

- Ex edito executor exequendo personas non nominatas in executorialibus, nec virtualiter aut visibiliter expressas, n. 1. & 4.
- Ab executeore excedente de persona ad personam, appellationi ut legitima deferendum decernit, senatus aditus per viam recursus, n. 2.
- Sententia cum stricti sit juris, non extenditur de persona expressa ad non expressam, n. 3.
- Excessus de persona ad personam nullitas est, n. 4.
- Excessus adest in executeore, seu quolibet alio delegato, ergo licita est appellatio, valet argumentatio, n. 5.
- Ab excessu de persona ad personam appellationi ut legitima & suspensiva deferendum est, n. 6.
- Excessus de persona ad personam casu legitima appellandi ab executeore, n. 7.
- Tertius comparens coram executeore docens, & allegans se non comprehendì in executorialibus, si non admittatur ab eo, licite appellat, n. 8.
- Tertius executorialibus non comprehensus earum executionem impedit & appellat, n. 9.
- Executor ad ulteriorem executionem procedens, non obstante tertii legitima oppositione excedit, & licite appellatur, n. 10.
- Ab executeore rejiciente legitimas exceptiones licet appellare, n. 11.
- In tertii oppositione duo concurrunt, exemptio legitima rejecta,

revelata, & executio contra non nominatum, qua præbent causam appellandi, n. 12.
 Ab excoatore citante non citandum, nec comprehensum in commissione, licita est appellatio, n. 13.
 Tertii comparentis appellatio impedit executionem sententia contra alium lata, n. 14.
 Tertius legitime comparens impedit executionem etiam trium conformium, n. 15.
 Tertius non citatus volens processui comparere, & se opponere, potest executionem impedire, ne contra illum fiat, n. 16.
 Tertii oppositores multis de causis possunt comparere ad executorialium executionem impediendum, n. 17.
 Res iudicata non præjudicat non citatum ad ad actum, quo ladi potest, n. 18.
 Res iudicata inter alios lata, aliis non præjudicat, n. 19.
 Non citatus non est iudicio subiectus, nec tanquam pars, nec tanquam adhaerens, & ita non videtur ratificare causam, num. 20.
 Vigor pronuntiationis nascitur ex iudicio, quo quis est inclusus, n. 21.
 Gestis ad suos auctores restringuntur, n. 22.
 Sententia lata contra unum non præjudicat aliis jus habentibus proportionibus ex eadem causa, n. 23.
 Et multo fortius si illi non habeant jus ex eadem causa, num. 24.
 Res iudicata ut obstat, debet adesse identitas, cause rei, & persone, n. 25.
 Sententia lata specialiter contra unum alteri non præjudicat, n. 26.
 Sententia lata contra unum alteri non præjudicat quando uterque pretendit jus æque principale, n. 27.
 Sententia super nobilitate lata contra fratrem non nocet alteri fratri litiganti super nobilitate, nec e contra, n. 28. & seqq.
 Sententia quando facit jus quoad alios, non nocet habenti æque jus principale, n. 29.
 Frater declaratus plebèus non nocet alteri fratri, etiam super nobilitate litiganti, n. 30.
 Sententia lata contra presentem valet, contra absentes autem nec legitime citatos nulla est, n. 31.
 Sententia non nocet tertio possessori rei ad cuius restitutionem alius est condemnatus, & de possessione docens, impedit executionem, n. 32.
 Quod procedit sive jus executivum proveniat ab actione reali & hypothecaria, sive ab actione personali, n. 33.
 Tertius non citatus ratione sua possessionis etiam trium conformium impedit executionem, n. 34.
 Tertius solius possessionis ratione impedit executionem sententia alteri adjudicata, n. 35.
 Secus si non possideat, quia tunc impedit executionem nem, nec dicitur legitimus oppositor, n. 36. & tertio sufficit possessionem duntaxat probare ad imediendam executionem sententia, ibid.
 Obligatio guarantee rem tradere mittitur executioni, & statim mittitur in possessionem donatarius obligato possidente etiam non citato, n. 37. & de effectibus clausula justificativa in possessionis traditione opposita, ibid. remissive.
 Alterio possidente non nominato in instrumento, possessio nec advocatur absque cause cognitione, n. 38.
 Tertium possessorem a iudice spoliatum potest superior summam de possessione cognoscens etiam non citato adversario restituere, n. 39.
 Facta de factis, rescindi jus est, n. 40.
 Tertius non citatus potest impedire sententiam de immitendo heredem in possessionem, ex l. fin. de edicto divi Adria, & ejus executionem impedire, n. 41.
 Executio locum non habet adversus non nominatum in sententia, licet lis cum eo sit acta, n. 42.
 In sententia non nominatus intelligitur omissus, & ideo non condemnatus, n. 43.

Sententia contra non nominatum nec active nec passive locum habet, n. 44.
 Non nominatus in sententia potest ab ejus executione appellare, licet expresse nominati non possint, n. 45.
 Prohibitio appellationis in commissione non se extendit ad tertios non nominatos in ea, n. 46.
 Sententia est stricti juris & tantum disponit quantum loquitur, n. 47.
 Sententia ultra non extenditur quam importet verborum sonus, n. 48.
 Nec ex ea plus probatur quam ex ea necessario infertur numero 49.
 Nec aliud continere dicitur quam quod ex ea necessario, infertur, n. 50.
 Condemnatio requirit scripturam per sententiam, & in ea non expressa non veniunt, n. 51.
 Lite mota contra plures porportione sententia lata contra unum non nocet aliis non nominatis qui intelliguntur omissi, n. 52.
 Sententia lata super una re ex pluribus petitis caterarum non infertur absolutio nec condemnatio sed omissio, n. 53.
 Omissum intelligitur quidquid in condemnatione non sit expressum, n. 54.
 Exceptio iudicio opposita, de qua est actus, non tamen ejus sit mentio in sententia, quando censetur omissa, n. 55.
 Quatuor proponuntur conclusiones ad quas tertii oppositoris jura reducuntur, quibus cognoscitur quando possit impedire vel non, n. 56. & seqq.
 Tertius impedit executionem pro quantitate, facta in alia re quam debitor est condemnatus, quando docet de suo interesse ex possessione, n. 60.
 Possessio a tertio non est avocanda nisi super dicta possessione sit legitime conjunctus, n. 61.
 Etiam si iste tertius de nuda possessione opponat, etiam non allegans justam esse, quia presumitur, n. 62.
 Tertius impugnans executionem rei qua pro quantitate debita sit executio opponens de solo, dominio in continenti probando, admittendus est, n. 63.
 Tertio opponenti de suo dominio rei super qua sit executio pro quantitate, an incumbat onus probandi, & quid quando de possessione tantum, vel de dominio & possessione simul, n. 64.
 Executioni pro quantitate facta in re qua tertius dicit potius jus habere, puta, anterius jus pignoris, an sit admittendus ad illam impediendam, n. 65.
 Creditor qui obtinuit sententiam pro suo debito, evitabit suspensionem sue executionis si offerat cautionem in forma depositi aliis creditoribus executioni oppositis anterioritatem pretendentibus, n. 66.
 Condemnato ad rei restitutionem quam possidet, danda est cautio, si tertius de dominio opponat, qua prestata non suspenditur executio, n. 67.
 Cautio tunc tertio oppositori de dominio rei prestanda est, si ante rem iudicatam lis pendebat, super ea contra condemnatum, secus si post rem iudicatam, n. 68.
 Lis à quo ff. de rei vindic. interpretatur, n. 69.
 Cautio prestanda possessori condemnato per vincentem, nec alter qui ante rem iudicatam possessorem conveniat pro eadem re, & de ratione, n. 70.
 Agenti ad eandem rem super qua possessor alteri condemnatus est restituere, non prestatur cautio, quia illius interest ab uno vel ab alio possessore vindicare, n. 71.
 Sententia pro una lata semper intelligitur exceptus tertius & sine præjudicio, n. 72.
 Appellationi a tertio non possidente & oppositore deferre non tenetur executor quominus ad ulteriora, & c. n. 73.
 Agenti contra possessorem ad rem que alteri jam est per sententiam adjudicata, allegante, possessionem transferri in duriorum adversarium, an sit cautio prestanda, n. 74.
 Tertius non possidens opponens se executioni facta in alia re quam sit in iudicium deducta, quantum distat a tertio oppositore, & non possessore rei super qua lis vertitur, n. 75.
 Possessio

Possessio si sit vacans tertius comparens pro suo jure de quo do et, impedit executionem, n. 76.
 Tertius comparens executioni rei vacantis ante illius omissionem, & docens de suo interesse si non audiat ab excoatore, poterit licite appellare, n. 77.
 Tertii comparentis interest ne repleatur vacans possessio, quia facilius consequi potest rem vacantem, quam ab alio occupatam, n. 78.
 Interpretatur & ponderatur l. fi. C. de edicto Divi Adria. tollen. n. 79.
 Tertius si sciat litem pendere super re vacante, non potest impedire executionem, n. 80.
 Executio sententia super aliqua re restituenda impeditur a tertio docenti in continenti de sua possessione, quousque in contradictorio vincatur, n. 81.
 Quod extendit n. 82. & 83.
 Res a possessore non citato avocanda non est, nisi legitima cause cognitione procedente etiam remedio aliquo possessorio, n. 84.
 Possessio si avocaretur a tertio non citato, sed absente, non fieret executio contra condemnatum, sed contra non condemnatum, n. 85.
 Res inter alios iudicata aliis non potest præjudicium generare, n. 86.
 Possessio sola sufficit ad implendam executionem rei dum de ea docetur in continenti cum sola articuli iusti allegatione, n. 87.
 Tertius non possidens impedit rei executionem, n. 88.
 Ab executione incipere dicitur contra tertium non vitam iudicio petitorio aut possessorio executor exequatur, n. 89.
 Executionem ex l. fi. C. de edicto Divi Adria. impedit tertius docens de sua possessione quousque iudicio ordinario vincatur, n. 90.
 Executoriales obtinens curet inventare remedium possessorium contra tertium oppositorem, & quando prima lata sententia avocatur possessio, possitque suas executoriales exequi, n. 91.
 Jus habens ad possessionem rei per executoriales alteri restituta, potest hanc eo remedio agere, n. 92.
 Possessio tertii oppositoris comparentis patitur controversam, n. 93.
 Tertius violenta seu fraudulenta possessionis causa quando possit rei executionem impedire, n. 94.
 Tertius si lite pendente violenter adeptus est, vel cum fraude de qua docet, non impedit executionem ejus, n. 95.
 Tertius oppositor possidens injuste quoad alios, iuste tamen quoad condemnatum, est legitimus contradictor, n. 97.
 Possessio avocata a tertio oppositore possessorio remedio, cuius prima sententia exequitur, si executoriales priores in ea exequitur, an sit tertio prestanda cautio, n. 98.
 Tertius ut executionem impediatur, debet in continenti de jure suo docere, alius ejus appellationi non defertur, n. 99.
 Tertius ratione possessionis civilis duntaxat (naturali alio occupata) an sit legitimus contradictor executionis ejusdem rei, n. 100.
 Tertius alius spoliatus nulliter per executionem aliquem cum civilem possessionem animo retineat, potest esse legitimus contradictor ad impediendam executionem in eadem re, n. 101.
 Tertius a possessione beneficii nulliter per iudicem ejectus, potest executionem brevis Cameralis ab alio obtenti impedire, cui cedatur manutentio, n. 102.
 Possessio nulliter per executores aut iudicem ab uno oblata, & alteri tradita, nec isti acquiruntur, nec ab illo cessatur civilis, n. 103.
 Fructus non lucratur si cui iudex aut executor non servato jure ordine possessionem tradidit, sed vero possessori tenetur restituere, n. 104.
 Auctoritas iudicis ordinatæ procedentis non excusat a fructibus, n. 105.
 Ex acta nullo amittitur & acquiruntur possessio, n. 106.

L. 1. §. si vir uxori, ff. de acquir. poss. cum concordantibus interpretatur, n. 106.
 Iudex cum non possideat per actum nullum, non transfert possessionem licet habeat animum transferendi, n. 107.
 Executor cum non possideat, non potest tradere possessionem vigore executorialium per aspectum, nec cui tradiderit acquiruntur, n. 108.
 Iudicis factum dicitur factum partis & quando, n. 109.
 Factum iudicis rite & recte procedentis dicitur factum partis, n. 110.
 Tertius docens se verum possessorem, condemnatum autem habere suo nomine nudam detentionem tantum, impedit rei executionem, n. 111.
 Domino rei condemnato poterit fieri executio executorialium contra depositarium, condemnatum, & similem ejus nomine detinentem, n. 112.
 Possessio ministerio legis fidei translata absque naturali apprehensione in aliquem concurrentem cum detentatore, impedit executionem rei, & dicitur legitimus contradictor, n. 113.
 Possessor virtute clausula constituti an impediatur rei executionem, & sit legitimus contradictor, n. 114.
 Res cum reperitur penes condemnatum, alius non impedit executionem, nec illi præstatur cautio, n. 115.
 Possessio per clausulam, constituit, vera est, civilis & naturalis, licet modus acquirendus sit fictus a jure, n. 116.
 Possidenti ministerio legis absque facto corporeo competunt remedia possessoria omnia, n. 117.
 Possessor per clausulam constituti legitimus est contradictor ad impediendam executionem rei, cuius iudicio non sit citatus, n. 118. & 121.
 Clausula constituti si juris effectus non habet, possessor non impedit executionem rei, n. 119.
 Clausula constituti quando non transferat possessionem, remissive, n. 120.
 Defectus tituli tertii oppositoris respicit iudicium plenario non executivum, n. 122.
 Possessor per clausulam constituti impedit executionem sententia lata in remedio, l. fin. de edicto divi Adria. num. 123.
 Remedium l. fin. C. de edicto divi Adria. est executivum, n. 124.
 Executor exequendo rem ab alio possessam per clausulam constituti illo rejecto, excedit de persona ad personam, n. 125.
 Obtinens executoriales pro re locata an teneatur stare locationi facta per condemnatum, n. 126.
 Quid in simplici colono vel in colono partitario, qui seminaverunt, an pro illo anno sint legitimi contradictores, ibid.
 Successor beneficii an teneatur stare locationi sui predecessoris pro illo anno jam seminato, n. 127.
 Executoriales obtinens pro re, non tenetur stare locationi facta per condemnatum cepta jam lite super re, n. 128.
 Executoriales obtinens dominus, qui & ejus colonus fuerunt spoliati, an domino mortuo possit colonus suo jure earum petere executionem, n. 129.
 Et quid si colonus sit nominatus in sententia, cum tamen nulla acta facta fuere, nec etiam citatus, nec constituit procuratorem, ibid. remissive.
 Dominus directus an sit legitimus contradictor sententia lata contra emphyteutam vel eius vassallum, n. 130.
 Sententia lata super domino utili, aut eo quod jus utile tangit duntaxat, nihil detrahit, aut officit domino directo, nec ejus juri, n. 131.
 Usufructuarius, emphyteuta & alii jus habentes in re petita, non possunt conventi dominum laudare, sed coguntur defendere sui juris respectu, n. 132.
 Emphyteuta, usufructuarius, & similes possident naturaliter, quia subire tenentur iudicium, si agatur de jure ad illos spectante, n. 133.
 Lite mota contra emphyteutam de jure spectante juri